

[Camre.]

fatter erhvervslivet, men fuldt så meget offentlige aktiviteter, og denne ensartede behandling, uanset om det drejer sig om privat eller offentlig aktivitet, må anses for at være et nødvendigt og værdifuldt element i loven.

Efter lovforslaget skal ansøgning om godkendelse til drift af de virksomheder, som er omfattet af godkendelsesordningen, indsendes til den lokale kommunalbestyrelse. Det er formentlig rigtigt, som ministeren har påpeget det i fremsættelsen, at der i almindelige spørgsmål om godkendelse vil kunne ske afgørelse i kommunalbestyrelserne på grundlag af et forarbejde i disses tekniske forvaltninger.

Forslaget indeholder imidlertid en ordning, hvorefter kompetencen til at meddele godkendelse fordeles mellem amtsrådene og kommunalbestyrelserne på den måde, at ministeren ifølge lovforslagets § 16, stk. 2, efter forhandling med de kommunale organisationer kan fastsætte regler om, at afgørelser om godkendelse for visse kategorier af de omhandlede virksomheder, anlæg eller indretninger kan træffes af kommunalbestyrelsen, men at særlig vidtrækkende forhold i øvrigt kræver godkendelse af amtsrådet. Bestemmelserne er så videre kombineret med reglerne i § 17 om, at ministeren for forureningsbekæmpelse i konkrete sager af mere vidtrækkende betydning kan bestemme, at en afgørelse om godkendelse skal træffes af ministeren i stedet for af amtsrådet eller af kommunalbestyrelsen.

Ministeren er selv i fremsættelsen inde på det problematiske i en tredeling af godkendelseskompetencen og rejser spørgsmålet, om det ville være mere hensigtsmæssigt, om de sager, som ikke kan afgøres af kommunalbestyrelsen, i stedet blev afgjort af miljøstyrelsen eller måske af 3-4 regionale instanser. Ud fra ønsket om ikke i denne anledning at få opbygget en særlig omfattende decentral administration er det utvivlsomt værd at overveje at koncentrere kompetencen i miljøstyrelsen, således at de ukomplerede afgørelser alene kan decentraliseres til én instans. Vi bør vel også tænke på, at Danmark er et lille land, og at det ikke kan være rimeligt overalt på amtsplan at oprette ekspertgrupper på dette felt. Vi skal altså utvivlsomt ende med en toleddet admini-

stration af godkendelserne, men det kan i dag være lidt svært at sige, hvilke to led der bliver tale om.

Efter lovforslaget er miljøstyrelsen klageinstans for de kommunale råds beslutninger. Ministeren har gjort opmærksom på, at der under forberedelsesarbejdet har været ønske fra Industrirådet og Landbrugsrådet om at oprette en eller flere ankeretter med både juridisk, teknisk og erhvervsmæssig sagkundskab for derved at opnå den bedst mulige behandling af disse sager. Jeg tror, der er grund til at advare mod at udbygge en alt for voldsom administration af disse forhold. Der er jeg tror en helt generel enighed om, at miljøstyrelsen besidder den højeste sagkundskab på disse områder, og det kan ikke være ønskeligt at gøre klageadgangen mere indviklet og mere uklar end allerhøjest nødvendigt. I disse sparetider burde det vel også være tilladt at fremhæve hensynet til en rationel og enkel indretning af statsadministrationen, og her, hvor vi står over for en nydannelse i denne administration, bør vi indrette den så enkelt som muligt. Jeg vil i øvrigt gerne her komplimentere ministeren for en enkel og rationel indretning af det nye ministerium.

Ønskerne om en rationel administration kan videreføres på lovforslagets bestemmelser om tilsyn og kontrol. Det vil i det væsentlige være kommunalbestyrelserne, der forestår tilsyn og kontrol, og ministeren peger på behovet for en koordination af arbejdet i de forskellige kommunale laboratorier. Den forslåede centrale styring af tilsyn og kontrol må anbefales, fordi den gør det muligt at samle højt kvalificeret ekspertise til en effektiv indsats, og fordi den er en forudsætning for at skabe overensstemmelse mellem de kvalitetsniveauer, som er gældende for de enkelte amter og kommuner.

I forbindelse med den forenkling af administrationen, som lovforslaget indeholder, bør det nævnes, at sundhedskommissionerne bortfalder, og at sundhedsvedtægterne ophæves og erstattes af de landsdækkende regler. Endvidere åbner lovforslaget mulighed for, at de forureningsspørgsmål, som varetages i landvæsenskommissionerne, overflyttes til de kommunale organer og til miljøstyrelsen. Også dette vil jeg betegne som et stort gode.

Endelig bør det fremhæves, at lovforsla-